

højelse af Tobakstolden at skabe en stærkt forøget Beskyttelse. Naar den daværende Finansminister lod Forholdet passere og ikke forelagde noget Forslag om den indenlandske Tobaksavl i Forbindelse med Forslaget om den betydelige Forhøjelse af Tobakstolden, var det, fordi han gik ud fra den Betragtning, at dette Produkt var saa daarligt, at Dyrkningen deraf ikke vilde kunne brede sig i videre høj Grad, at Forbruget deraf ikke og som Følge deraf heller ikke den indenlandske Tobaksavl vilde faa nogen videre Udbredelse, og Staten derfor ikke vilde lide noget nævneværdigt Afbræk i Toldindtægterne ved denne Undladelse. Da det har vist sig, at denne Forudsætning ikke slaar til, sige vi Konsekvensen deraf og lovgive paa dette Omraade.

Det ærede Medlem spurgte, hvorfra disse Oplysninger om Prisen vare indhenede. De ere indhentede væsentligt fra Tobaksdyrkerne. Der er rettet Forespørgsler til 99 indenlandske Tobaksdyrkere, som man altsaa har anset for Folk, fra hvem man kunde vente særlig fyldig Besked, og det er væsentligt paa deres Opgivelser, at Tallene ere byggede. At disse Tal vistnok ere paalidelige, mener jeg fremgaar deraf, at deres Opgivelser fjerne sig overordentlig lidt fra hverandre. Af de 99 Besvarelser bevæge de 96 sig indenfor saa snævre Grænser som fra 28 til 30 Øre pr. Pund, og det vil altsaa sige, at for den aldeles overvejende Del af Besvarelsernes Vedkommende have Prisopgivelserne været saa nogenlunde de samme. Det giver mig en betydelig Tiltro til, at disse Prisopgivelser have ramt det rigtige.

Det ærede Medlem mente, at Folk maade sat sig i store Omkostninger paa Grund af Loven af 1908. Men den Opfattelse vilde maaske passe, hvis Tobaksdyrkningen som Følge af Toldforhøjelsen i 1908 allerede havde bredt sig ud over Dele af Landet, hvor den ikke før havde haft hjemme, men det har netop ikke været Tilfældet. Vore Oplysninger vise, at Tobaksavl endnu saa godt som udelukkende findes i Nordvestfyn og omkring Fredericia. Det synes at tyde paa, at de, der skulle have sat sig i forøgede Omkostninger, væsentligt maa være de gamle Tobaksdyrkere, som jeg ikke tvivler paa ogsaa efter dette Lovforslags Vedtagelse ville blive ved at dyrke de Arealer, de nu have under Dyrkning, ligesom før, men Avlingen har ikke bredt sig til nye Egne, og man har altsaa ikke saadanne Steder anstillet mere eller mindre bekostelige Forsøg eller indført

nye Indretninger. Det er netop det, jeg tror, vi i Tide have stoppet. Derfor var det vistnok ogsaa, at saavel det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) som jeg netop omtalte Sagen ved Finanslovens første Behandling. Jeg ansaa det for rigtigt allerede den Gang at give et bestemt Svar paa det ærede Medlems Spørgsmaal ved at sige: Ja, det er min Hensigt at komme med et Forslag om Skat paa indenlandsk Tobak for at afskære de Forberedelser, jeg vidste vare i Gang til at udbrede Tobaksdyrkningen til nye Egne. Det tror jeg nok er lykkedes. Saavidt mig bekendt har man standset sine Forarbejder, som man ogsaa fornuftigvis maatte gøre, indtil man saa, hvad det blev til med Skatten. Der var saadanne Forarbejder i Gang ikke alene i Præstø Amt, hvad der vistnok er bekendt gennem Bladene, men ogsaa ved Holbæk og Hillerød og Taastrup, i Syd-fyn og i Vejleegnen, og her er man nu bleven averteret i Tide.

Det ærede Medlem vilde gaa en anden Vej end den her foreslaaede. Her maa jeg maaske medtage det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der ogsaa foreslog en anden Vej, nemlig at gaa til Forbud. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) vilde have et bestemt Mærke paa al den Tobak, til hvis Fabrikation indenlandsk Tobak var benyttet. Han vilde have, at det paa hver Kardus Tobak og hver Kasse Cigarer, hvortil indenlandsk Tobak var benyttet, skulde tilkendegives, at hertil var benyttet indenlandsk Tobak. Andre ærede Medlemmer mente, at det var urigtigt at gaa til den, som det er kaldt, antediluvianske Form for Beskatning, Arealbeskatning, og at man skulde tage Produktbeskatning. Maa jeg tage alle de tre Forslag til Ændring i Lovens Princip til Behandling under eet. Jeg skal først vende mig til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds. Jeg tror nemlig, han forfægtede den mest barbariske af disse tre Fremgangsmaader, for hvis man fulgte det ærede Medlem, vilde der ikke blive solgt noget som helst indenlandsk Tobak, i alt Fald vilde det kun blive aldeles forsvindende, forudsat at Tobaksfabrikanterne ere ærlige Folk, der vilde følge Lovens Bestemmelse og angive tydeligt, at der til vedkommende Produkt er anvendt indenlandsk Tobak. Det vilde være det haardeste Slag, man kunde rette mod dem, og saa kunde man lige saa godt gaa til det mere rationelle og ligefremme, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds